

Doodstil

Doodstil was het tot ik het mezelf hoorde zeggen.

Het was het moment nadat Chris de uitslagen van de wedstrijd had gegeven en vroeg: 'Wie wil er een verslagje schrijven?' Ik dus.

Doodstil? De hele dag was er veel viertaktgedreun en geknal te horen geweest op de baan van Trialclub Zuid Oost Drenthe tijdens de Chris' Winter Classic (CWC).

Een wedstrijd omgegeven door traditie. Traditie is dat Chris Bekkenkamp de organisatie voor zijn rekening neemt. Hulde !!

Ook mogen er alleen Pré'65 motoren mee doen.

Een traditie is dat het vanwege slechte weersomstandigheden 1 keer in de 3 jaar doorgaat. (Verleden jaar lag er twee maal een pak sneeuw, dus twee maal afgelast)

Verder is een traditie – hoe verwacht je het anders hartje winter- dat het koud is en er sneeuw ligt.

Ook dit jaar was er de nacht van zaterdag op zondag een mooi wit laagje gevallen.

Bij het uitzetten van de 8 nonstops was er met sneeuw niet echt rekening gehouden.

Wanneer naar huis?

Voor het begin van de wedstrijd zijn er een aantal rijders net gearriveerd en weer huiswaarts getrokken, omdat ze vreesden 's middags niet meer thuis te komen vanwege de voorspelde sneeuw en ijzel.

Zo bleef Gijs van Woerkom als enige Kreidler-rijder over terwijl het er aanvankelijk op leek dat er 5 (vijf !) Kreidlers aan de start zouden komen.

Ook Martin van Turnhout en Egbert Nijenhuis, die zaterdagmiddag al aanwezig waren om de omstandigheden te bekijken, sfeer te proeven en nacht in hun 'Golfhotel' in Aalden doorbrachten, vertrokken weer voor aanvang van de wedstrijd.

De rest, ook de in groten getale gekomen Duitsers en Albert Huijgens als enige Belg, zijn gaan rijden.

De wedstrijd

De overgebleven 20 deelnemers reden in vier groepen, met elk een 'meelopende' controleur. Het lijkt op het Hanse-Classic systeem maar nu rijdt de controleur niet mee.

Drie groepen reden het blauwe, makkelijke -zoals Chris het bij de inleiding noemde- spoor en 1 groep het witte – nog makkelijker- spoor.

Dat het niet makkelijk was door de sneeuw en de -tijdens de wedstrijd- dooiende en steeds blubberiger wordende sporen, blijkt wel uit de gescoorde punten.

De winnaar in 'Wit' was Heinz Wiemeyer die met zijn Matchless G3L 11 punten bij elkaar reed terwijl debutant Marcel van der Veen met zijn prachtige Triumph Tiger Cub goed was voor een vijfde plaats met 71 punten.

Bij het 'Blauwe' spoor was het verschil nog iets groter met Jan de Klerk op de Norton 16 H uit 1936 als 15^e en laatste met 102 punten en glorieus winnaar Paul Focking met zijn CZ met 2 strafpunten (volgens Paul waren het er 3).

Er zat voor de lange Norton van Jan af en toe een te krappe draai in.

De sfeer

Het voelde voor mij heel vertrouwd om met iemand op de BMW de wedstrijd te rijden.

Niet dat ik tijdens het rijden iets anders hoorde dan de vele gezonde bijgeluiden van mijn Duc, maar Ralf Görlich, die de BMW R 26 (Mono) bereed, liet tijdens het verkennen van de nonstops de BMW lopen en het leek wel of en een 1 cilinder scheepsdieseltje stond te ploffen. De slagen waren letterlijk te tellen.

Ook knalde de enig aanwezige FN van Alber Huijgens met een prachtig fel geluid rond dat erg aan de motor van Martien Vermeulen doet denken. Zien we die nog weer, Martien? Ondanks de modder en de kou was er bij iedereen een genietende grijns op het gezicht te zien –bekijk vooral de mooie foto's van het gebeuren- dus er werd – met recht- genoten.

Statistieken

Opvallend was, dat in de klasse blauw de enige tweetakt, de CZ, met overmacht wint. Maar het ligt vast ook voor een groot deel aan de geweldige manier van rijden van Paul.

Ondanks de zware omstandigheden waren er geen uitvallers. Met 4 motoren van Italiaanse makelij, een Tjech, een Belg, twee Duitsers en 13 Britten een prestatie van formaat.

De jonkies deden het beter als de ouderen. Lars eindigde een stuk hoger als Rob van der Ham en Arnold Broekhuizen was Gert dik de baas.

Volgend jaar weer ?

De peiling in het afsluitende praatje van Chris leert dat de aanwezigen stuk voor stuk voor een voortzetting zijn van deze traditionele Chris Winter Classic, dus hopelijk tot over een jaar. Met het uitspreken van de grote dank aan de kantine mensen, de jury en controleurs sloot Chris af met een welgemeend: "Tot volgend jaar".

Theo Oostebrink